

860

RIGSARKIVET.

1641 28/2

(R.A. Rjøth, ^{Ramell.} Indlæg til Norske Missiver)Brev fra Tidell Hamdæter gift med Unionsgods Reing. Malmo ang.
Kerlø gaav, dat. Koldby 17/2 1641.Afskrift,af(Indlæg til Norske Missiver 1641 ²³/₂)

Günstige her caudzeler, Gud allermægtigste
 Spare och beuare eders magnificendz med eders el-
 schelig kiere fruue och høg ahuselig el[. . . .] børn
 stedzre nadeligen med lauguarendz karsch-
 heed och sundheid, thill ald lychsallige welfert.

Günstige her caudzeler giffuer ieg fattige be-
 droffue de quinde eders magnificendz paa det yd-
 mygeligste till kiende, at ieg met bedroffuelse er kom-
 men vdi forfaring, at welb. Jens Bielke, Norges
 caudzeler och befallingszmaud paa Bergenhus
 skall for nozen tid siden inoed ald min formod-
 ning haffue ladet ahuhoede huopz haus maytt,
 at wilde haffue den bunde gaard, kaedes Ha-
 loc, ligendes vdi Bergenhus leuu, fraa mig,
 som kon: maytt: nadigste haffuer forlent min s.
 fader, Hans Pasmæsen, som vdi nogele aar ëar
 slootzschriffuer paa Bergenhus, vdi s. Laüridtz
Kruses tid, saa wel som min s. moder och mig
 dires eneste barn, en effter anden, vdi wores
 liffs tid, effter høybe^{te} haus maytt: benaadiungs
 och forlenings breffs lydelse, daterit Bergen-
 hus, den 23. julij anno 1604, wyp effter haus maytt.

var kommen aff den farlige och besvärige reispe, fraa
 Nordlanden, och sametid fikh löst till at wilde ride
 op och besee det store högeberig, som liger affuen for
 Bergen, huor min s. fader daa motte fölge haups Maytt,
 led sage och wise hanuen den beste och gienes... weg
 op till Höien, som star offuerst paa same höge berig,
 och da bleff haups Maytt nadigst aff kon. mildheid
 beuegett till att forleune hanuen, haups höstru och
 mig dieresp barn, med samme gaard, wodj woresp liffs
 tid, huelcken forre gaard mine s. foräldre och ieg
 alt siden haffuer nytt, brugt och beholdett frjukte-
 rett och angelojs, icke allene i den s. manu Lau-
ridz Kruses tid, menz end och wodj haups eftter kom-
 meres sallig erlig och well. manu Niels Wind, s. Knud
Wrone, s. Knud Gyldenstieru, her Olluff Taßberig och
 s. Jens Jülp, tider. Och ingen aff dj s. affgaunge, hel-
 ler igien leffnende goede menz haffuer acket hel-
 ler kieret der paa, menz eftter högbete haups Maytt
 nadigste farlenings och liffs breffs lydelse ladet
 det blifne wed sin förste esse woj goed fredelig ro-
 lighed, och det heller störket en süeket, jid kel woj
 den goede manu Jens Bielkes tid, at der iblant andre
 er opstiget en borgere wodj Bergen wed naffuen Kein
Hofft, som med sin Anhang eftter vorang angiffue-
 de, hiemeliguiss mig, som liffs breff haffuer, aldiel-
 les wafriidenes och wonder et schin begieredo gaar-
 den fraa mig, som dj til dieresp rydtzesche heller
 mouschorüttesche handelsp brug wilde lade opbyge,
 ett spiker, heller korn huup, huor aff haups Maytt.
 och riget, der som det ellerp haffde gaat demmen ahu,
 kunde paa sin thilborlige thold och rettigheid
 lid en merkelige schade; och der jeg och min hof-
 bunde det spårde, daa wed gud at det gick op
 wel saare til hierted och fortröd, att woj forme-
 delst slij dieresp snedige paafund och vrangle

ahngiffuende, saa pludtzig skulde stödes fraa gaarden,
 huor for ieg nödes til att suplicere, och daa bekom ieg
 haus Maytt: breff til Jens Bielke, attsy icke skulde be-
 fatte demmen med same gard, och siden haffuer ieg
 forhueried haus förelige nade prindzenß skriffelße
 til Jens Bielke, huilket icke bleff ahusett. Nu haffuer
 den goede mand selff forhueredt haus Maytt. breff
 paa samme gard, den at wilde bruge til en aulß gaard,
 huorfor hand haffuer stor synd, effterdij mine s. för-
 älde och jeg vodj samango aar haffuer not den ro-
 mulstierett och er en nu ied steden att huip ieg eff-
 ter mine s. forälde haffuer ahuert. Huor for ieg for-
 mener nadigste at maa nyde haus Maytt: breff och
Jens Bielke icke at giore mig noget jndspß heller
 forsang der vodj, men hand fast mere barde mig
 att forsuare, och Gud wed ieg nödig wilde neste den,
 ey heller throer ieg, at haus Maytt: igien kalder haus
Maytt: nadigste benadigß breff saa lenge ieg leffuer.
 Thij ieg fattige quinde mest haffde slaget min lid
 til same gaard, att om saa var, det Gud forbyde,
 at Gud kallede min kiere hoffbunde, som nu med
 tiden gioreß gauell och suag, at ieg daa kunde
 thye der till, och vodj min liffstid, haffue min nö-
 tortige opchoed der aff. Er derfor min gaudsche yd-
 mygelige bón och begiering till ederß magnificenz,
 atj for Gudsclyls och aff ederß adelige medföde from-
 heed wilde welgiore och quästeligen for mig huip
haus Maytt: andrage, at ieg fattige quinde motte ny-
 de same gaard och min mand och barn effter mig,
 med disß tillegelse, lotter och lunder, och ald anden
 sin rentle och rette tillegelse som aff arildtz tid
 der til liget haffuer, och icke noget motte formind-
 sches heller fratagesß, som haus Maytt: breff nadig-
 ste widere om formelder. Dog for nogete aar siden
 er der i fraa kommen en ode jore keldes Brashoff,

hvor den rette seter boll till garden altid haffuer
standett, hvorfor iesg onderdanigste er begierende en
anden lidet gaard, ligendeß ved samme settet march,
kaldeß Karsbœ, hvilcken er meget rige.

Gud allermegst. der for eder och eders elundelig vel-
belonne, och iesg dagligen will haffue eder ved min
andachtige bønner til Gud i himmelen, at hand
well haffue och holde eders magnificeutz under
sui beschytelse och beschiermelze, hvilket iesg her
med vill haffue eder ved vold befallett.

Actum Kolding den 14. Februarj anno 1641.

Sibelle Hansdatter Christoffer Brings.

Paa brevets Bagseite læses: Eg. handt.

Christoffer Bring 1641.

Christoffer Brinch
gündes supplicat.

klart.

Afskriftens Rigtighed bekräftes.

Rigsarkivet, den 24. Oktober 1932.

C. J. Christiansen.

Afskr. betalt i K.F.
Under. Min's Recd.
af 22/12 1919 med
6 Kr. Drives Sekret.
E. Krüngelbach.
Registrator